

In de week gelegd 16-25, 13-04-2025, Vrede door vergiffenis (Palmzondag)

Jesaja 50,4-7; Filippenzen 2,6-11; Lucas 22,14-23.53

Tachtig jaar na WOII is er discussie over het vrijgeven van het collaboratiearchief (Trouw, 02-04-2025). Na berichten over het openbaar worden van deze collectie groeit het onbehagen hierover. Dit speelt met name bij mensen die vanwege hun familiegeschiedenis vervelende reacties vrezen. In de discussie ontbreekt tot op heden iedere aanzet tot vergiffenis, nodig voor een nieuw begin. Wat heeft een zakelijk debat alléén te bieden?

Vandaag, Palmzondag, begint de week waarin het lijden en sterven van Jezus herdacht wordt. De vraag wie schuldig is aan zijn dood, blijft actueel. Antwoorden hierop variëren van het joodse volk tot aan de Romeinse bezetter. Mensen als u en ik, dus. Vaak wordt vergeten dat Jezus reeds in zijn lijden God om vergiffenis voor de daders vroeg (Luc.23,34). Voor een misstap zo gróót dat ze niet te herstellen valt, kan alleen vergiffenis voor een nieuw begin zorgen. Wraak is een slecht recept. In de eerste lezing noemt de profeet Jesaja zich een leerling van de Heer: *God heeft mijn oor geopend om uitgeputte mensen bij te staan*. Jesaja voorziet de mens die de droom van God waarmaakt. 'Ik maak mijn gezicht zo hard als steen', zegt hij. Het is hem ernst.

In de tweede lezing schrijft Paulus dat Jezus zich niet heeft willen vastklampen aan zijn gelijkheid met God, maar het bestaan van een slaaf op zich nam en verscheen als een zwak mens. Hij was gehoorzaam tot de dood aan een kruis. De woorden van Jesaja en Paulus spiegelen. Beiden getuigen van de mens die zich volledig geeft voor de ander. Zo toont Jezus zich als de ideale mens, die in zijn leven het verbond tussen God en de mens herstelt en vernieuwt. Jezus redt ons door de straf voor ónze ongerechtigheid te ondergaan. Hier geen mens die zijn recht komt halen, maar één die gerechtigheid komt zaaien.

In de derde lezing verhaalt Lucas ons van het Laatste Avondmaal, waarin Jezus brood en wijn aanbiedt als metafoor voor het offer van zijn leven. Jezus doet dit tot vergeving van onze zonden, zonden zo groot dat wij zelf die niet kunnen 'herstellen'. Zo sluit Jezus voor ons een nieuw verbond met God. Géén *bijltjesdag*, géén opening van een archief met namen zwart en zwaar. Maar wel een handreiking naar een nieuw begin met elkaar.

